

ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ପଞ୍ଚତାଳିଶ

Jeff Pippenger
2026-02-12

ସଂଖ୍ୟା ପଞ୍ଚତାଳିଶ

ସମୀକ୍ଷା

ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକର ତେଜଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ ଶତ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟ ରତ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ତମ୍ଭୁ ପର୍ବର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟ ଦିନ ସହ ସମରେଖିତ କରିବା, ଏବଂ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଆରୋହଣ ପୂର୍ବରୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାମ୍ବାସାନ୍ନି ଯେ ଚାଲିଗି ଦିନ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ସମୟକୁ ପ୍ରଥମ ଫଳର ଦିନ ସହ ସମରେଖିତ କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ସାର୍ବିକ ଗଠନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଯାହା ତିନି ଦୃତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଯେତେବେଳେ “ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ”କୁ ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକମାତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଥଚିହ୍ନ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ଯେପରି ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେପରି ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ପ୍ରଥମ ଫଳର ଦିନରେ ଘଟିଥିବା ପୁନରୁତ୍ଥାନର ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପରେ, ଖମିରହୀନ ରୁଚିର ସାତ ଦିନିଆ ପର୍ବର ଶେଷଦିନ ଏକ ପବିତ୍ର ସମାବେଶ ଭାବେ ଆସେ। ଏହିପରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଫଳର ଅର୍ପଣ ସହ ସମନ୍ୱିତ, ତାହା ପରେ ପାଞ୍ଚ ଦିନର ଏକ ଅବଧି ଅନୁସରଣ କରେ।

ତମ୍ଭୁପର୍ବର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟ ଦିନ ସହ ସମରେଖିତ କରି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଗଠନର ଶେଷରେ, ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପସହିତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନବିନ୍ଦୁ ରହିଛି, ଯାହା ପରେ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ଅନୁସରଣ କରି ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ।

ସେହି ଦୁଇଟି ‘ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ, ଯାହା ପରେ ପାଞ୍ଚ ଦିନ,’ ମଧ୍ୟରେ ତିନିଶି ଦିନର ଏକ ଅବଧି ଅଛି। ଯେବେ ଆମେ ତମ୍ଭୁପର୍ବର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟ ଦିନ ସହ ସମନ୍ୱିତ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ବୁଝୁ ଯେ ତମ୍ଭୁପର୍ବର ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିବସ ଥିଲା। ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିବସର ଦଶ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ତୁରୀପର୍ବ ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଫଳର ଦିନରେ ତାଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାଲିଗି ଦିନର ଶିକ୍ଷାଦାନ, ତୁରୀପର୍ବର ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପରେ ଏବଂ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିବସର ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପୂର୍ବରେ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ।

ତାଙ୍କର ‘ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ’ର ତିନି-ପଦୀୟ ପଥଚିହ୍ନ, ଯାହା ପରେ ଖମିରହୀନ ରୁଚିର ପର୍ବର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ଅନୁସରଣ କରେ, ତାହା ପୁନରାୟ ଚିରିଶି ଦିନ ପରେ ଆବୃତ୍ତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ‘ତୁରୀ, ଆରୋହଣ, ଏବଂ ବିଚାର’ର ତିନି-ପଦୀୟ ପଥଚିହ୍ନ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଯାହା ପରେ ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ଅନୁସରଣ କରେ। ଆରମ୍ଭର ଏହି ତିନି-ପଦୀୟ ପଥଚିହ୍ନକୁ ସହଜରେ ତିନୋଟି ପଦ ସହିତ ଗୋଟିଏ ପଥଚିହ୍ନ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇପାରେ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମା ସହ ଏହାକୁ ସେହିପରି ସରାସରି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ତାଙ୍କର ‘ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ’ର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ବାପ୍ତିସ୍ମା ସେହି ପବିତ୍ର 1,260-ଦିନୀୟ ଅବଧିର ଆଲ୍ପ ଥିଲା, ଯାହାର ପରିଣତି ତାଙ୍କର ‘ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ’ରେ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ସେହି 1,260 ଦିନର ଓମେଗା ଥିଲା।

ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟ ରତ୍ନର ଶେଷଭାଗରେ ଥିବା ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ମାର୍ଗଚିହ୍ନକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟ ରତ୍ନର ପଚାଶ ଦିନରେ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟ ସ୍ଥାନରେ ଏକେ ଗଠନ ଦେଖାଯାଏ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ବୋଲିଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଆଧାରରେ, ଆମେ ତୁରୀଧ୍ୱନିର ପର୍ବକୁ, ତାହାପରେ ଆରୋହଣକୁ, ତାହାପରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନକୁ, ତାହାପରେ ପାଞ୍ଚ ଦିନକୁ—ଏକ ‘ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ, ଯାହା ପରେ ପାଞ୍ଚ ଦିନ’ ଭାବରେ—ଚିହ୍ନିତ କରିପାରୁ।

ଆମେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଏହି ତିନିଟି ପଦକ୍ରମକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ରମର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାଲବେଲୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ଆଲୋକରେ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛୁ। ଏହି ତିନିଟି ପଦକ୍ରମ ଦେବଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପୁନଃପୁନଃ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ତିନିଜଣ ଦୂତ; ସେଗୁଡ଼ିକ ବାହ୍ୟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ; ସେଗୁଡ଼ିକ ପାପ, ଧାର୍ମିକତା ଏବଂ ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ। ତୁରୀର ପର୍ବ, ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ ଏବଂ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନକୁ ଏହି ତିନିଟି ପଦକ୍ରମ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ, ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ରମ ସ୍ଥାପିତ ବାଲବେଲୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ହେଉ।

ତୁରୀଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ, ଯିଏ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଘୋଷଣା କରେ, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର।" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆରୋହଣ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ମହିମାର ଏକ ପ୍ରତୀକ, କାରଣ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି, "ତାହାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ।" ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ ବିଚାରର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ତୃତୀୟ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି, "ତାହାଙ୍କ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି।" ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ରତ୍ନର ଶେଷଭାଗରେ ପଥଚିହ୍ନରେ ଥିବା ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାରର ସେହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ଅନେକ ଉପାୟ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଅନେକେ "ଶୁଦ୍ଧ, ଶ୍ୱେତ ଓ ପରୀକ୍ଷିତ" ହୋଇଥାନ୍ତି।

ଏହିପରି ହେଉଥିବାରୁ, ଆପଣ ତେବେ ଦେଖିପାରିବେ ଯେ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମର ପ୍ରଥମ waymark ରେ ଯବର ପ୍ରଥମ ଫଳର ନିବେଦନ ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମର ଶେଷ waymark ରେ ଗହମର ପ୍ରଥମ ଫଳର ନିବେଦନ ଦିଆଯାଏ। ତେବେ ଆପଣ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ ଯେ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ରତ୍ନର alpha ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ଖମ୍ବିରହୀନ ରୋଟିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମର omega waymark ଖମ୍ବିରହୀନ ରୋଟିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ତେବେ ଆପଣ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ ଯେ ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ waymark ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଶେଷର ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ waymark ରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପତାକା ଅନ୍ୟତାଡ଼ିମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୁଏ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀୟ ସ୍ତରରେ ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଏକେ ଦୂତ, କାରଣ ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ଆରମ୍ଭ—ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ହେଉଛି ସମାପ୍ତି। ଆଲ୍ଫା ପ୍ରଥମ ଦୂତ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଘୋଷଣା କରେ ଏବଂ ଓମେଗା ଶେଷ ଦୂତ ବିଚାରର ସମାପ୍ତିକୁ ଘୋଷଣା କରେ। ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ତାରିଖରେ ଇସ୍ଲାମର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ ୯/୧୧ ରେ ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ଜଣାଇଥାନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ଭଉଁସ ଦୂତଙ୍କର ମିଶନ ଥିଲା ପୃଥିବୀକୁ ତାହାର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ କରିବା। ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରତ୍ନର ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନରୁ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଚାଶ ଦିନ, ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ତେଜଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ବାଇଗିଟି ପଦ ଏବଂ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ତେଜଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ବାଇଗିଟି ପଦ ସହିତ ଉପସ୍ଥାପିତ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟୀୟ ରତ୍ନର ଗଠନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ନର ସମର୍ଥନ ଯୋଗାଇଥାନ୍ତି। ଯେ ଦୁଇଟି ଝେମାର୍କର ମଧ୍ୟରେ ତିନିଟି ପଦକ୍ରମର ଏକ ଝେମାର୍କ, ଯାହା ପରେ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ଆସେ, ସେଠାରେ ଏକ ତିରିଶି-ଦିନିଆ ଅବଧି ଅଛି, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

'ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପଛରେ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ'ର ପ୍ରଥମ ମାଲଲସ୍ତମ୍ଭ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଦୂତ; ତିରିଶି ଦିନ ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ; ଏବଂ 'ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପଛରେ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ'ର ଦ୍ୱିତୀୟ ମାଲଲସ୍ତମ୍ଭ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୂତ। ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟୀୟ ରତ୍ନକୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରେ; ଏବଂ ସେହି ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ପରେ କୁଟୀରୋହଣର ସାତ ଦିନର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ମାଲକେଲ ଉଠି ଦାଁଡ଼ିବା ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ-ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଅବତାରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ଗଠନ ଦିବ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏହା କିଛି ଗୁରୁତର ବିଚାରବିଷୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।

ଗମ୍ଭୀର ବିଚାରବଳୀ

ଏହା ସ୍ୱ ସ୍ତ୍ର ଯେ 'ତୁର୍ଯ୍ୟ ନି, ଆରୋହଣ ଏବଂ ନ୍ୟ ଯାବିଚାର' ବ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧୂତ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ଚି ହେଉଛି ଲିଟମସ୍ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷ ।। ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷ । ସଦା ଲିଟମସ୍ ପରୀକ୍ଷ । ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଚରିତ୍ର ପ୍ର କାଶିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ କେବେବି ବିକଶିତ

ହୁଏ ନାହିଁ।

“ଚରିତ୍ର ସଙ୍କଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ଗମ୍ଭୀର ସ୍ଵର ଘୋଷଣା କଲା, ‘ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରି ଯାଅ,’ ସେତେବେଳେ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ କୁମାରୀମାନେ ନିଜ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗିଉଠିଲେ, ଏବଂ କିଏ ଏହି ଘଟଣା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା ତାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା। ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବସ୍ଥାରେ ଧରାପଡ଼ିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଆକସ୍ମିକ ଆପଦ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ, ଓ ଅନ୍ୟଜଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିନା ମିଳିଲେ। ପରିସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଆକସ୍ମିକ ସଙ୍କଟମାନେ ଚରିତ୍ରର ସତ୍ୟ ଧାତୁକୁ ବାହାର କରେ। କୌଣସି ହଠାତ୍ ଓ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବିପଦ, ଶୋକବିଯୋଗ, କିମ୍ବା ସଙ୍କଟ; କୌଣସି ଅପେକ୍ଷାତୀତ ରୋଗ କିମ୍ବା ବେଦନା; ଏମିତି କିଛି ଯାହା ଆତ୍ମାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ମୁଖୀନ କରେ—ସେହିସବୁ ଚରିତ୍ରର ସତ୍ୟ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସ୍ଵରୂପକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବ। ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବଚନର ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଆତ୍ମା ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ଵାରା ଧାରିତ ହେଉଛି କି ନୁହେଁ, ପ୍ରଦୀପ ସହିତ ପାତ୍ରରେ ତେଲ ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।”

“ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ। ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଓ ସତ୍ୟାପନର ଅଧୀନରେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ କିପରି ପରିଚାଳିତ କରୁ? ଆମର ପ୍ରଦୀପଗୁଡ଼ିକ ନିଭିଯାଉଛି କି? କିମ୍ବା ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଵଳନ୍ତ ରଖୁଛୁ କି? କୃପା ଓ ସତ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ତାଙ୍କ ସହିତ ଆମର ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କି? ପାଞ୍ଚଜଣ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ ପାଞ୍ଚଜଣ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ଚରିତ୍ର ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଗଢ଼ାଯିବା ଦରକାର।” Review and Herald, October 17, 1895.

ଯେତେବେଳେ ତୁରୀର ପର୍ବର ସେହି ପଥଚିହ୍ନ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ତୁମର ଚରିତ୍ର ଚିରକାଳ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଯାଏ, ତୁମେ ଏକ ପତାକାସ୍ଵରୂପ ଭଜ କରାଯାଅ, ଏବଂ ତୁମର ପାପଗୁଡ଼ିକ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ମୋଚନ କରାଯାଏ। ସେହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ତିନୋଟି ପ୍ରାଙ୍ଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାଉଁଶ ଆଗମନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତେଲ ଅଛି ଏବଂ ଯେମାନେ ପତାକାସ୍ଵରୂପ ଭଜ କରାଯାନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ ଅପସାରିତ ହୁଏ। ବାଉଁଶ, କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ମୁଦ୍ରା—ଏସବୁ ଏକେ ପଥଚିହ୍ନ। ଏହା ଏକ ପଥଚିହ୍ନ “ଯାହା ଆତ୍ମାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଏ” ଏକ “ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବିପତ୍ତି” କାରଣରେ। ଇସ୍ଲାମର ତୁରୀ ସେହି “ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବିପତ୍ତି”କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। ସେହି ସମୟରେ, “ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି,” ଏହି ବାଉଁଶ ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ଆଗରୁ ଘୋଷିତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ବାଉଁଶି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଭଜ ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ପରିଣତ ହୁଏ।

ରବିବାର ବିଧି ପୂର୍ବରୁ, ପଥଚିହ୍ନର ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଏବଂ ଉତ୍ତୋଳନର ପରିଚୟ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ଅଟେ। ‘ତୁରୀ, ଆରୋହଣ ଏବଂ ବିଚାର’ ବୋଲି ଥିବା ଲିଟମସ୍ ପରୀକ୍ଷାଟି ଏକ୍ସେଟର କ୍ୟାମ୍ପି ସଭା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ହୋଇଥିବା କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ। ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନ ଏବଂ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପାଞ୍ଚ ଦିନ, ଅଗଷ୍ଟ 17ରେ ଏକ୍ସେଟର କ୍ୟାମ୍ପି ସଭାର ଶେଷରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ଯେତେବେଳେ ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ ହେଲା—ଥିବା ଷଷ୍ଠିକ୍ଷ ଦିନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସର ସେହି ଷଷ୍ଠିକ୍ଷ ଦିନ ଅକ୍ଟିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଛି, ଏବଂ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ସେମାନେ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାଉଁଶ ଘୋଷଣାକୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଛନ୍ତି।

ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚ ଦିନ, ମିଲରାଇଟମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ଷଷ୍ଠିକ୍ଷ ଦିନ ସହ ସମାନ୍ୱିତ ହୁଏ; ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ତୁରୀର ପର୍ବ, ଯାହା ସପ୍ତମ ତୁରୀ, କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ହାୟ, କିମ୍ବା ଅକ୍ଟିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଇସ୍ଲାମ; ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ଗଧାକୁ ଖୋଲି ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵ ।ଶୀଗତ ଭାବରେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଗଧାକୁ ଖୋଲିବା ବିଜୟୋତ୍ସବ ।ସମୟ ପ୍ର ବେଶର ଆରମ୍ଭ କୁ ସୂଚାଏ, ଯାହାକି ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଅଟେ। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵ ।ଶୀକୁ ଅକ୍ତ ୫ ଦିନରେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵ ।ଶୀର

ଷଷ୍ଠ ଚାନ୍ଦ୍ୟ ରେ—ପୃଥିବୀର ପଶୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ—ପ୍ର ଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ। ଯେପରି 9/11 ରେ ଇସ୍ଲାମ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆଘାତ କରିଥିଲା, ସେପରି ଇସ୍ଲାମ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆଘାତ କରିବ; ଏହିପରି ଇସ୍ଲାମ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଘାତ ସହ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର ଆତ୍ମନାଦର ପ୍ର କାଶନର ଆରମ୍ଭ କୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଘାତ ସହ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିର ଆତ୍ମନାଦର ପ୍ର କାଶନର ସମାପ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରାଯିବ, କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା ଏକ ବିଷୟର ଶେଷକୁ ସେହି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟ ହେଉଥିବ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ।

ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଆତ୍ମନାଦର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଆତ୍ମନାଦ କେବଳ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆତ୍ମନାଦର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ତୀବ୍ରତର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମାତ୍ର । ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆତ୍ମନାଦ ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେବା ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେଲେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପୁନର୍ବାର ସମାପ୍ତ ହୁଏ । ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟରେ ପିତର ଯୋଏଲଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆତ୍ମନାଦର ଓମେଗା-ସମାପ୍ତି; ଏହିପରି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆତ୍ମନାଦର ଆଲ୍ଫା-ଆରମ୍ଭରେ ପିତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆବଶ୍ୟକତାନ୍ୱୟରେ ଯୋଏଲଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆତ୍ମନାଦ ସମୟରେ ପିତର ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଭର୍ଷକ୍ଷରେ, ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ସେହି ଦିନେ ନବମ ପ୍ରହରରେ ସେ ମନ୍ଦିରରେ ଯୋଏଲଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ।

ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ସମୟରେ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ଶେଷ, ପିତର ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ଆରମ୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି । ଇସ୍ଲାମ ଆଘାତ କରୁଥିବାବେଳେ ଗଧାକୁ ଖୋଲିଦେବା ସହିତ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ଓ ଉଦ୍ଧାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ମିଲରାଇଟ୍ ମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏକ୍ସ୍ଟର ଶିବିର ସଭାକୁ ଛାଡ଼ିଥିଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱାରତରଙ୍ଗ ପରି ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ବନ୍ଦନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ସେହି ଅନୁଭବକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରୁଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପୂର୍ବକ୍ଷାୟାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ପ୍ରୟୋଗ ଅଧିକ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇଉଠେ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିବେ ଯେ ପେତ୍ର ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଋତୁର ଲିଟମସ ଏବଂ ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆତ୍ମନାଦର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି । ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟରେ ପେତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା ତାଙ୍କୁ ଉପର କୋଠରୀରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଏବଂ ଉପର କୋଠରୀ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ପୂର୍ବର ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଋତୁର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ଆସୁଥିବା ଚିରିଶି-ଦିନିଆ ମନ୍ଦିର-ପରୀକ୍ଷା । ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆସ୍ଥାଦ୍ୱାରା ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ମୋଚନ କରାଯାଏ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଆସ୍ଥାଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବସାଯାଆନ୍ତି । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଆମକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ପେତ୍ର ଉପର କୋଠରୀରେ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାରେ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ପରେ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ସେ ମନ୍ଦିରରେ ଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ପେତ୍ର, ଏଗାରୋଜଣଙ୍କ ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ, ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ଯିହୁଦିଆର ଲୋକମାନେ, ଏବଂ ଯିହୁଶାଲେମରେ ବସୁଥିବା ସମସ୍ତେ, ଏହି କଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣା ହେଉ, ଏବଂ ମୋର କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ମନୋଯୋଗପୂର୍ବକ ଶୁଣ: କାରଣ ତୁମେ ଯେପରି ଭାବୁଛ, ସେମାନେ ମଦ୍ୟପ ନୁହନ୍ତି; କାରଣ ଏବେ ତ ଦିନର ତୃତୀୟ ପ୍ରହର ମାତ୍ର । କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଉଛି ସେହି କଥା, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଯୋଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିଲା । ... ଏବେ ପେତ୍ର ଓ ଯୋହନ ପ୍ରାର୍ଥନାର ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ନବମ ପ୍ରହରରେ, ଏକାଠି ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ପ୍ରେରିତ 2:14-16; 3:1.

ଶ୍ରୀ 1ଷ୍ଠ ଲୁକା ୧୨:୧୨ରେ କରୁଣରେ ଖୁସିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ । ତାଙ୍କ ର ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି, ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ—ଏହି ତିନି ପଦକ୍ଷେପ ସହିତ ଏକେ ପଥଚିହ୍ନ ଅଟେ । ତୃତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ପ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଫଳର ଦିନ, ସେହି ପଞ୍ଚମ ଶ ଦିନର ଆରମ୍ଭ କରେ ଯାହା ପେଟ୍ରେ କୋଷ୍ଟରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ । ପେଟ୍ରେ କୋଷ୍ଟର ଋତୁର

ଆଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟା । ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ବିରୋଧୀତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାରେ ଶ୍ରୀ ୧୫ ଜୀବିତ ଥିଲେ ଏବଂ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ମୃତ ଥିଲେ । ପିତର ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାରେ ଉପର ଘରରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ମନ୍ଦିରରେ ଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ପଚାଶଟି ପବିତ୍ର ଦିନର ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟୀୟ ରତ୍ନ, ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧି ଥିଲା । ବିଶେଷତଃ ଏହା ଦାନିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯିହୁଦୀ ଜାତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଚାରି ଶତ ନବେ ବର୍ଷର ଶେଷ ସପ୍ତାହ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା । ସେହି ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହ, ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ନିର୍ଯ୍ୟାତକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ, ୧,୨୭୦ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଦିନର ଦୁଇଟି ସମାନ ଅବଧିରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ସପ୍ତାହର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଥିଲା କରୁଣା । କରୁଣା ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟାକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ପେକ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ପିତର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରନ୍ତି । ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗାଠ ମସିହାରେ, ସେହି ଏକେଇ ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହର ଶେଷ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ କର୍ନେଲିଉସ କୈସରିଆ ମାରିଟିମାରୁ ପିତରଙ୍କୁ ଡାକି ପଠାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ନବମ ଘଣ୍ଟା ଥିଲା ।

କୈସରିଆରେ କର୍ନେଲିୟ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲେ; ସେ ଇତାଲୀୟ ବଳ ନାମକ ସେନାବଳର ଜଣେ ଶତପତି ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଭକ୍ତିମାନ ଲୋକ ଥିଲେ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ପରିବାର ସହିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଜନ କରୁଥିଲେ; ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଦାନ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ସଦା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ଦିନର ପ୍ରାୟ ନବମ ପ୍ରହରରେ ସେ ଏକ ଦର୍ଶନରେ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “କର୍ନେଲିୟ ।” ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇ ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, କଣ କଥା?” ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ତୁମର ଦାନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଥାନକରୁଥିବା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ଏବେ ଯୋସ୍ତାକୁ ଲୋକ ପଠାଇ, ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେକୁ ଡାକ; ତାଙ୍କର ଉପନାମ ପିତର ।” ପ୍ରେରିତ 10:1-5.

ପରଦିନ ପିତର ଷଷ୍ଠ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଘରର ଛାଦ ଉପରକୁ ଗଲେ ।

ପରଦିନ, ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ବେଳେ ଏବଂ ନଗରର ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚୁଥିବା ସମୟରେ, ପ୍ରାୟ ଷଷ୍ଠ ପ୍ରହରରେ ପେତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଘରର ଛାଦ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଲେ । ସେ ବହୁତ ଭୋକା ହୋଇପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ବେଳେ, ସେ ଏକ ଭାବାବେଶରେ ପଡ଼ିଲେ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଏକ ବିଶେଷ ପାତ୍ର ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ, ଯାହା ଚାରି କୋଣରେ ବାନ୍ଧାଯାଇଥିବା ଏକ ବଡ଼ ଚାଦର ପରି ଥିଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିମାୟା ଥିଲା; ତାହାର ଭିତରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଚତୁଷ୍ପଦ ପଶୁ, ବନ୍ୟପଶୁ, ସରୀସୃପ ଏବଂ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନେ ଥିଲେ । ତାହାପରେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ସ୍ୱର ଆସିଲା, “ଉଠ, ପେତ୍ର; ବଧ କର ଏବଂ ଭୋଜନ କର ।” କିନ୍ତୁ ପେତ୍ର କହିଲେ, “ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ; କାରଣ ମୁଁ କେବେ ବି କୌଣସି ସାଧାରଣ କିମ୍ବା ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁ ଭୋଜନ କରିନାହିଁ ।” ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ସେହି ସ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଯାହାକୁ ଇଶ୍ୱର ଶୁଚି କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ତୁମେ ସାଧାରଣ ବୋଲି କହନାହିଁ ।” ଏହା ତିନିଥର ଘଟିଲା; ଏବଂ ସେହି ପାତ୍ର ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠା ନିଆଯାଇଲା । ପ୍ରେରିତ 10:9-16.

କର୍ନେଲିଉସଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦୂତ ଆସିବାବେଳେ, ପିତରଙ୍କୁ କୈସରିଆକୁ ଆସିବାର ଡାକ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ହୁଏ । କର୍ନେଲିଉସ ଦେବଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କୁ ରବିବାର ନିର୍ଯ୍ୟାତ ସମୟରେ ବାବିଲୋନରୁ ଡାକି ବାହାର କରାଯାଏ । ରବିବାର ନିର୍ଯ୍ୟାତ ସମୟରେ ଯେ ଦୂତ ଆସନ୍ତି, ସେହିଜଣ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର, ଯିଏ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲୋନରେ ଥିବାମାନଙ୍କୁ ପଳାଇଯିବାକୁ ଡାକ ଦେଇଥାନ୍ତି । ପିତର ହେଲେ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାର, ଏବଂ କର୍ନେଲିଉସ ହେଲେ ଏଗାରୋତମ ଘଣ୍ଟାର କାମକାରୀମାନେ, ଯେମାନେ ପିତରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଶୁଚି ପଶୁମାନଙ୍କ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଆନ୍ତି । ପିତର ଓ କର୍ନେଲିଉସଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସାତର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ବିଶାଳ ଜନସମୂହ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି । ପିତରଙ୍କୁ ତିନିଥର ଉଠିବାକୁ, ବଧ କରିବାକୁ ଏବଂ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାର ଭାବେ, କର୍ନେଲିଉସଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସୁଥିବା ଏହି ଡାକଟିଏ ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ପତାକାକୁ ଉଠିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଏ ।

କର୍ନେଲିୟୁସ କୈସରିଆ ମାରିଚିମାରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ କେବେ କେବେ “ସମୁଦ୍ର ତଟୀୟ କୈସରିଆ” ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରହ ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ “ଜଳସମୂହ” “ଲୋକମାନେ, ଜନସମୂହ, ଜାତିମାନେ, ଓ ଭାଷାସମୂହ” ଅଟନ୍ତି। ଏହି ଜଳସମୂହ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ରେ, ତଥା ପିତରଙ୍କ ଅଶୁଚି ପଶୁମାନଙ୍କ ର ଦର୍ଶନରେ ମଧ୍ୟ, ସଂଖ୍ୟା । ଚାରି ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ପ୍ର ତିନିଧିକ କରେ। ପିତରଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ଚାରି ପ୍ର କାରର ପଶୁ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଚାଦରରେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି, ଯାହା ତାହାର ଚାରି କୋଣରେ ଧରାଯାଇଛି। ପିତର ଓ କର୍ନେଲିୟୁସଙ୍କ ମଧ୍ୟ ର ସମ୍ପର୍କ କୁ ନୋହ ଓ ସିନ୍ଦ୍ରୁକରେ ଚିହ୍ନିତ ପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ର ତିନିଧିକ କରାଯାଇଛି।

ପେତ୍ର ଯୋସ୍ତାରେ ଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ସୁନ୍ଦର”; କାରଣ ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପେତ୍ର ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ସୁନ୍ଦର ପତାକା ଅଟନ୍ତି। ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ଜାତିମାନେ ସେହି ପତାକା ପ୍ରତି ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହାଲଟ୍ ସର୍ବଥ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ଓ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ବହନ କରୁଥିବା ସାରା ପୃଥିବୀର ମିଶନାରୀମାନଙ୍କ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି। କର୍ନେଲିୟୁସ ଏହି ପତାକା ପ୍ରତି ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ସମୁଦ୍ରତଟସ୍ଥ କୈସରିଆରେ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ଦୂତ ଆସିପହଞ୍ଚିଲେ। ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟଲ୍ ରବିବାର ଆଇନର ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପରେ ପୃଥିବୀକୁ—ସମୁଦ୍ରକୁ—ଯାଏ।

ପତାକାକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବାରୁପେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିକ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ପେତ୍ର ଯୋସ୍ତାର ସୁନ୍ଦର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନଗରର ଛାଦ ଉପରେ ଷଷ୍ଠ ଘଣ୍ଟାରେ, ନବମ ଘଣ୍ଟାର ରବିବାର ଆଇନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯିବ, ସେତେବେଳେ ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍କଟର ପରିସ୍ଥିତିମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲୋନରେ ଅଛନ୍ତି, ଆଲୋକର ଖୋଜ କରିବା ପାଇଁ ଆକର୍ଷିତ କରିବ। ସେମାନେ ଯୋସ୍ତାରେ ଗୃହର ଛାଦ ଉପରେ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ଖୋଜି ପାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହେବେ।

ମାଥୁଉ ସୋଲହ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପେତ୍ର ମଧ୍ୟ କାଲସରିୟା ଫିଲିସ୍ତୀରେ ଥିଲେ। ହେର୍ମୋନ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶରେ ଥିବା କାଲସରିୟା ଫିଲିସ୍ତୀର ନାମ ସମୁଦ୍ରତଟସ୍ଥ କାଲସରିୟା ସହିତ ଏକେ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତିବିପରୀତତା ଥିଲା, କାରଣ ଗୋଟିଏ ସହର ଭୂମିରେ ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ସମୁଦ୍ର ଉପରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ତୃତୀୟ ପହରରେ କରୁଣାରୋହଣ ଏବଂ ନବମ ପହରରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତିବିପରୀତତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟଲ୍ ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ପହରରେ ପେତ୍ର, ଉପର କକ୍ଷରୁ ମନ୍ଦିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତିବିପରୀତତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ଭୂମିସ୍ଥ କାଲସରିୟା କିମ୍ବା ସମୁଦ୍ରସ୍ଥ କାଲସରିୟା, ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ପହରର ଆବଶ୍ୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତିବିପରୀତତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିକ କରେ, କିନ୍ତୁ ପେତ୍ର କାଲସରିୟା ଫିଲିସ୍ତୀରେ ଥିବାବେଳେ ତୃତୀୟ ପହର ସମ୍ପନ୍ନରେ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ। ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନିଜଣଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏକ ବିଷୟ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଏବଂ କରୁଣର ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ପହରରେ ତଥା ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ, ଉଭୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିକ ହୋଇଛି—ସେ ଜୀବିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତୁ କିମ୍ବା ସମାଧିରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, କିମ୍ବା ଉପର କକ୍ଷରେ ଥିବା ପେତ୍ର କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ପେତ୍ର।

ଦୁଇ କୈସରିଆରେ ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟାର ତୃତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଉଭୟ ଘଟଣାରେ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରମୁଖ ପାତ୍ର ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଯେପରି ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟୀୟ ରତ୍ନର ଆରମ୍ଭରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଏକେଇ ରତ୍ନର ଶେଷରେ ପେତ୍ର ଥିଲେ। ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାର ଆଲ୍ଫା ପାତ୍ର ନବମ ଘଣ୍ଟାର ଓମେଗା ପାତ୍ର ସହ ଏକେଇ, ଯାହା ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ କୈସରିଆ ଫିଲିସ୍ତୀ ହେଉଛି ଦୁଇ କୈସରିଆର ଆଲ୍ଫା। ତୃତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି, ଉଭୟ ସହରର ନାମ ଏକେଇ; ତେଣୁ ପ୍ରମୁଖ ପାତ୍ରର ନାମ ଓ ସହରର ନାମ ଏକେଇ। ତୃତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଭୂମି ଓ ସମୁଦ୍ରର ବିପରୀତତା। ପେତ୍ର ଯେତେବେଳେ କୈସରିଆ ଫିଲିସ୍ତୀରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାହା ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା ଥିଲା। ଏଠାରୁ ସନ୍ଦେଶଟି ଆହୁରି ଗମ୍ଭୀର ହୋଇଯାଏ।

ଏକେଇ ନାମଯୁକ୍ତ ଦୁଇଟି ସହରକୁ ପରସ୍ପର ସମନ୍ୱିତ କରିବା ଯଥାର୍ଥ, ଏବଂ ଆମେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ କରୁଛୁ; କିନ୍ତୁ କରୁଣରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ପେଟ୍ରେକୋଷ୍ଟରେ ପେତ୍ରଙ୍କ ର ସାକ୍ଷ୍ୟର ଆଧାରରେ ଆମେ ପ୍ର ଯୋଗରେ ତୃତୀୟ (

ନବମ ଘଣ୍ଟା ।କୁ ମଧ୍ୟ ସମାବେଶ କରୁଛି । ଏହି ତିନୋଟି ରେଖାକୁ ଏକତ୍ର କରି—ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ଲଙ୍କା ର ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟା ।, ପେଡ୍ରୋ କୋଷ୍ଟା ରେ ପେଡ୍ରୋ ଲଙ୍କା ର ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟା ।—ଆମେ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ସ 1ରେ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା ।କୁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ସେହି ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ କର୍ନେଲିୟସ୍ ନବମ ଘଣ୍ଟା ।, ପେଡ୍ରୋ ଲଙ୍କା ର ଷଷ୍ଠ ଘଣ୍ଟା ।, ଏବଂ ପରେ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ସ 1ରେ ପେଡ୍ରୋ ଲଙ୍କା ର ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟା । ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ।

ପିତର ତିନୋଟି ମାର୍ଗଚିହ୍ନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି; କର୍ନେଲିୟସ୍ ପିତରଙ୍କ ସହ ଷଷ୍ଠ ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ସରେ ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାରେ ନୁହେଁ । ଏହି ରେଖାଟି ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧାଯାଇଛି, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପ କ୍ରମାନୁସାରେ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ସରୁ ଯୋସ୍ତା, ଏବଂ ସେଠାରୁ କୈସରିଆ ମାରିଟିମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୃତୀୟ, ଷଷ୍ଠ ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ । ଉଭୟ କୈସରିଆର ସାଂସ୍କୃତିକ ମୂଳ ଗ୍ରୀସ ଓ ରୋମ—ଉଭୟଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ସର ବିଶେଷତା ଥିଲା ଦୂରସ୍ଥ, ଗୁଡ଼ି ପୌତ୍ତଳିକତାର ମୂର୍ତ୍ତି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି, ଏବଂ ସମୁଦ୍ରତଟସ୍ଥ କୈସରିଆ ଥିଲା ବ୍ୟାପାରିକ ଓ ପ୍ରଶାସନିକ କେନ୍ଦ୍ର, ଯେଉଁଠାରେ ଗ୍ରୀକ ସଂସ୍କୃତି ରୋମୀୟ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ମିଶିଥିଲା । କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ସ ଥିଲା ଚର୍ଚ୍ଚକୌଶଳର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ କୈସରିଆ ମାରିଟିମା ରାଜ୍ୟକୌଶଳର ପ୍ରତୀକ ।

କୈସରିଆରୁ କୈସରିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ରେଖାରେ, ଯୋସ୍ତା ହେଉଛି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ । ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ତୃତୀୟ, ଷଷ୍ଠ ଏବଂ ନବମ ଘଣ୍ଟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି । ସମୁଦ୍ରତୀରସ୍ଥ କୈସରିଆ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ରବିବାର ଆଇନ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ସୁସମାଚାର ଅନ୍ୟତାତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ । ତାହାର ତିନି ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ, ଷଷ୍ଠ ଘଣ୍ଟାରେ, ପିତର ଯୋସ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ଉଲ୍ଲୁକ ଓ ଦୀପ୍ତିମାନ ନଗରରେ । ତାହାର ଆଉ ତିନି ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ, ପିତର ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାରେ ତୁରୀପର୍ବରେ ଅଛନ୍ତି । କୈସରିଆରୁ କୈସରିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚଧନିର ସମୟକାଳ । ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚଧନି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, କାରଣ ଯିଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭକୁ ଶେଷ ସହିତ ସମରେଖିତ କରନ୍ତି । ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚଧନିର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ତୁରୀପର୍ବ ଷ୍ଟେମାର୍କରେ ଗଧାଟିକୁ ଖୋଲାଯାଇବା ସହିତ, ଯେଉଁଠାରେ ପିତର ଯୋଏଲଙ୍କ ବାଣୀ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ।

ପେଡ୍ରୋ ତୁରୀପର୍ବର ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ମାର୍ଗଚିହ୍ନରେ ଅଛନ୍ତି—ଅର୍ଥାତ୍ ଆରୋହଣ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ବିଚାର । ମାଥୁରା ଷୋହଲର ସେହି ମାର୍ଗଚିହ୍ନରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିଏ ଥିଲେ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଦ୍ଧାରିତ ହୁଏ । ପେଡ୍ରୋଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା କହାଯାଏ ଯେ ସେ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ନିଜ ଚର୍ଚ୍ଚ ଗଢ଼ିବେ । ଯେ ଶିଳା ଉପରେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମିତ ହୁଏ, ସେହି ଶିଳା ହେଉଛି ଭିତ୍ତି; ଏବଂ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ସରେ ପେଡ୍ରୋ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ହେଉଛି ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସନ୍ଦେଶ । ପେଡ୍ରୋ ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ରମକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋସ୍ତାକୁ, ପହଞ୍ଚନ୍ତି, ସେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୁହାଁମୁହିଁ ଶିକ୍ଷାଦାନର ଚାଲିଶି ଦିନର ଶେଷରେ ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ । ଆରୋହଣ ମଧ୍ୟ କରୁଣର ଏକ ସମାନ୍ତର, ଯାହା ହେଉଛି ଉଦ୍ଧାରର ଇତିହାସର ପ୍ରମୁଖ ପତାକାଚିହ୍ନ; ଏବଂ କରୁଣ ଦୁଇ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ—ଦୁଇ ଚୋର, ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିବା ପର୍ଦ୍ଦାର ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେବା, ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଘଣ୍ଟାଗୁଡ଼ିକ ।

ଏବେ ଷଷ୍ଠ ଘଣ୍ଟାରୁ ନବମ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ଦେଶ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ଛାଇଗଲା । ଏବଂ ନବମ ଘଣ୍ଟା ପ୍ରାୟ ଯୀଶୁ ବଡ଼ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, “ଏଲା, ଏଲା, ଲାମା ସବଲ୍ଲାନୀ?” ଅର୍ଥାତ୍, “ମୋର ଦେବ, ମୋର ଦେବ, ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛ?” ମାଥୁରା 27:45, 46.

ଯୋସ୍ତାରେ, ଷଷ୍ଠ ଘଣ୍ଟାରେ, ପେଡ୍ରୋ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଭାଜନର ସନ୍ଧିବିନ୍ଦୁରେ ଅଛନ୍ତି—ହାରାଇଥିବା ଓ ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଆଲୋକ ଓ ଅନ୍ଧକାରର ମଧ୍ୟରେ, ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତିର ମଧ୍ୟରେ । ସେହି ବିଚ୍ଛେଦବିନ୍ଦୁ ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଲାଓଦିକିୟା ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଫିଲାଦେଲଫିୟା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ହେଉଥିବା ରୂପାନ୍ତରକୁ ଜୋରଦେଲ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ଏହା ଲାଓଦିକିୟା ସେଭେନ୍-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି । ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ବିଚାରର ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର ପେନ୍ସେକୋଷ୍ଟାଲ ରବିବାର ଆଇନର ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଆସେ । ସେହି ବିଚାର ପୂର୍ବରୁ ଆରୋହଣ ଘଟେ, ଏବଂ ତାହାର ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ତୁରୀ-ସନ୍ଦେଶ ଆସେ । ସେହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ସେହି ପଥଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଅଙ୍କିତ ହୁଏ, ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ କର୍ଣ୍ଣେଲିୟସ୍ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜୟୀ ଚର୍ଚ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ହୁଏ ।

ପେଣ୍ଠେ କୋଷ୍ଠ ରେ ପିତର ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣି ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପେଣ୍ଠେ କୋଷ୍ଠ 'ମିତନାଇଟ୍ କ୍ରାଇଲ' ସନ୍ଦେଶର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ତେଣୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାଣୀଗତ ଆବଶ୍ୟକତାମୁତାରେ 'ମିତନାଇଟ୍ କ୍ରାଇଲ' କାଳର ଆରମ୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ପିତର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ। ଆରମ୍ଭ ସଦା ଶେଷର ଦୃଷ୍ଟି ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଏ। ଇସଲାମର ଗ୍ୟାକୁ ଯେତେବେଳେ ଖୋଲାଯାଏ, ଏବଂ ସେ ଯେପରି ରବିବାରୀୟ ଆଇନ ସମୟରେ ପୁନର୍ବାର କରେ, ସେପରି ମୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ପିତରଙ୍କ 'ମିତନାଇଟ୍ କ୍ରାଇଲ' ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣି ପ୍ରାୟ ହୁଏ। ପେଣ୍ଠେ କୋଷ୍ଠର ତୃତୀୟ ଓ ନବମ ଘଣ୍ଟାରେ ପିତରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରୟୋଗ 'ମିତନାଇଟ୍ କ୍ରାଇଲ' ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ।

ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ରେଖାରେ, ଯେଉଁ ଚାଲିଛି ଦିନ କ୍ରୀଷ୍ଣଙ୍କ ଆରୋହଣରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଉପରକୋଠରୀରେ ଦଶ ଦିନର ଆରମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ। ସେହି ଦଶ ଦିନର ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚମ ଦିନରେ, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପାପଗୁଡ଼ିକ ମୋଚିତ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି। ପେଣ୍ଠେକୋଷ୍ଠରେ ପିତର ଉପରକୋଠରୀରେ ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରେ ଥିଲେ। ରବିବାର ଆଇନର ନବମ ପ୍ରହରରେ, ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରୁ ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ।

ପିତରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର କ୍ରନ୍ଦନର ସନ୍ଦେଶର ଘୋଷଣା ତାଙ୍କର ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟାରେ ଘଟେ। ସେହି ସନ୍ଦେଶ ତୁରୀୟହୋଇବ ଦ୍ଵାରା ଚିହ୍ନିତ, ଯେତେବେଳେ ଗ୍ୟାତିକୁ ଖୋଲାଯାଏ, ଏବଂ କୈସରିଆ ଫିଲିସ୍ତୀ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ; ଏବଂ କୈସରିଆ ଫିଲିସ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାନିଅମ୍ ଅଟେ। ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ତେରର ପନ୍ଦର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦ୍ୟମାନରେ ପାନିଅମ୍ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ହୋଇଛି। ପିତର କେବଳ ଏକ ଇସ୍ଲାମିକ ଆକ୍ରମଣକୁ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର କ୍ରନ୍ଦନର ଘୋଷଣାର ଆରମ୍ଭରେ ଗ୍ୟାତି ଖୋଲାଯାଇବା ବେଳେ ମୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆସେ, ଚିହ୍ନିତ କରୁନାହାନ୍ତି; ବରଂ ପିତର ସମକାଳୀନଭାବେ ପାନିଅମ୍ ମୁକ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନକୁ ନେଇଯାଏ। ପାନିଅମ୍ ମୁକ୍ତ ମୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଇସ୍ଲାମିକ ଆକ୍ରମଣ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଘଟଣା ଅଟେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।